

μονικῶν λόγων ν' ἀποδείξῃ ὅτι θὰ ἡτο καλήτερον ἀν δὲν ὑπῆρχεν ὁ κόσμος οὗτος, ἀπὸ τῆς β) ἴδιωτικῆς, οὐτως εἰπεῖν, ἀπαισιοδοξίας, ἣτις περιορίζεται μόνον ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τοῦ βίου καὶ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν, χωρὶς νὰ γενικεύῃ ἡ ἐπεκτείνη τὰς ιδέας τῆς πέραν τῶν δρίων τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

II. α) τὴν ἐκ τῆς ψυχικῆς διαθέσεως ἀπαισιοδοξίαν,

συγγενῆ πρὸς τὴν μελαγχολικὴν κρᾶσιν, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχει τὴν αἰτίαν τῆς εἰς νόσους καὶ πρὸ πάντων εἰς φθοράν ἡ βλάβην τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ ἐπὶ τῆς ὄποιας πᾶσα σχεδὸν ἐντύπωσις ἐπενεργεῖ ἀλγεινῶς, ἀπὸ τῆς β) ἐσκεμμένης ἀπαισιοδοξίας, ἣτις προκύπτει ἐκ σκέψεων καὶ συλλογισμῶν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων, ἐκ τῆς πειρας τοῦ κόσμου.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ.

(Τέλος.)

'Ο καθηγητής Liégeois διέταξε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑπνωτισθεῖσαν δεσποινίδα Π., νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τῆς μητρός της. 'Η νεάνις λαβούσα παρὰ τὸ ὑπνωτιστοῦ τὸ πυροβόλον καὶ ἀγνοοῦσα ὅτι ἡτο κενὸν ἐξετέλεσεν ἀμέσως τὴν διαταγὴν τοῦ Liégeois. Εἰς τὰς μορφὰς δὲ τῆς μητρὸς ἀπήντησεν ἐν ἀταραξίᾳ «Ἄλλα δὲν σὲ ἐφόνευσα, ἀφοῦ ὄμιλεις!»

'Ο Gilles de la Tourette διηγεῖται, ὅτι νεάνις τις δεκαοκταετής ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπνωτίζοντος αὐτὴν ιατροῦ ὑπνωτισθεῖσα ὑπό τινος ἄλλου ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ μεταβῇ κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸς τὸν ιερέα τοῦ ἰδρύματος καὶ νὰ τῷ δώσῃ ἐν φίλημα. Κατὰ τὴν ὄρισθεῖσαν ὥραν ἡ ἀσθενὴς ἡγέρθη ἐκ τῆς κλίνης της καὶ ἐρωτηθεῖσα ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ἀπήντησεν ὅτι πηγαίνει πρὸς τὸν ιερέα διὰ νὰ τὸν φιλήσῃ. Εἰς τοὺς ἐμποδίσαντας αὐτὴν νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰδούσης παρέσχε τοσαύτην ἀπελπιστικὴν ἀντίστασιν ὥστε ἐδέησε νὰ τὴν δεσμεύσωσι. Τότε κατελήφθη ὑπὸ φοβερῶν σπασμῶν, καὶ ἐξέβαλλεν δξιτάτας κραυγάς. 'Ο προσκληθεὶς ιατρὸς εἰς μάτιν προσεπάθει διὰ τῆς ὑπνωτιστικῆς ἀνθυποβολῆς νὰ τὴν μεταπείσῃ, τότε δὲ μόλις ἡ νεάνις ἡσύχασεν, δτε ὁ αὐτος τῆς σκηνῆς ταύτης ἀνεκάλεσε τὴν διαταγὴν του.

Σοβαρωτέρα τῆς ἀνωτέρω ἀπρεπούς ὑποβολῆς εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ Liégeois δοθεῖσα διαταγὴ εἰς τινα ὑπ' αὐτοῦ ὑπνωτισθεῖσαν νεάνιδα: «'Ιδού, λάβετε αὐτὸν τὸ δηλητήριον» τῇ εἶπε «βάλετε το αὔριον εἰς ἕνα ποτῆρι νερὸν καὶ δάσατε το εἰς τὴν θείαν σας διὰ λεμονάδα. Αὐτὴ θὰ τὸ πιῇ χωρὶς ὑποψία καὶ θ' ἀποδάνῃ.» Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἡ θεία, μεσ' ἓτο ἐκ τῶν προτέρων συνεννοημένος ὁ Liégeois, διεβεβαίου ὅτι ἡ ἀνεψιά της ἐξετέλεσε μετὰ πάσης ἀκριβείας τὴν ἀπόπειραν τῆς δηλητηριάσεως συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν του. 'Ετέρα ἀπόπειρα δηλητηριάσεως, μᾶλλον ἀξιοπερίεργος διὰ τὴν πανούργιαν μεσθ' ἧς ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς ὑπνωτισμένης, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Lilienthal. 'Η ὑπνωτισθεῖσα γυνὴ ἡτο ὑστερική· ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν πάρα τοῦ ὑπνωτιστοῦ ἡ διαταγὴ, νὰ δηλητηριάσῃ κύριον τινα Γ . . . 'Η ὑπνωτισθεῖσα, μετὰ τὴν ἐγρήγορσιν ἐκ τοῦ τεχνητοῦ ὑπνοῦ, λαβούσα κατὰ τὴν ὄρισθεῖσαν ὥραν τὸ ποτήριον, τὸ δόπιον ἐπίστευεν ὅτι ἡτο πλῆρες δηλητηριώδους ὑγροῦ, ἐπλησίασεν ἀφελῶς καὶ μετὰ θάρρους πρὸς τὸν κύριον Γ . . . καὶ τὸν ἡρωτησεν ἀν διψᾶ. 'Εκεῖνος ἡρνήθη, ἀλλ' ἡ γυνὴ τῷ προσέφερεν ἐπιμόνως τὸ ποτόν, λέγουσα ὅτι ἡτο φοβερά ζέστη καὶ ὅτι τὸ ποτόν εἶνε ἀναψυκτικόν, διὰ νὰ τῷ ἀφαιρέσῃ δὲ πᾶσαν ὑποψίαν, ἐπλησίασε τὸ ποτήριον εἰς τὰ χεῖλη τῆς καὶ προσεποιήθη ὅτι

πίνει καὶ αὐτὴ ὀλίγον, διὰ νὰ τὸ δοκιμάσῃ, πράγματι ὅμως ἐφυλάχθη νὰ βρέξῃ τὰ χεῖλη τῆς μὲ τὸ ὑγρόν. 'Ενω δὲ ὁ κύριος Γ . . . , ὅστις ἤξενρεν ὅτι τὸ ποτὸν ἡτο ἀβλαβές, ἤρχισε νὰ τὸ πίνῃ βραδέως, ἡ γυνὴ τὸν παρετίρει κάτωχρος καὶ τρέμουσα. "Οτε δὲ ἐκεῖνος, ὑποκρινόμενος τὸ μέρος του κατὰ τὰ προσυμπεφωνημένα μετὰ τοῦ ιατροῦ, ἔκλεισε τοὺς ὄφθαλμούς καὶ ἐπεσεν ὡς νεκρὸς δῆθεν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους, ἡ γυνὴ ἐψιλούρισε: «τώρα ἐτελείωσε!» Γενομένης δῆθεν ἀνακρίσεως, ἡ γυνὴ διεμαρτύρετο περὶ τῆς ἀδωδητός της λέγουσα ὅτι τὸ ὑγρὸν ἡτο ἀθῶν ἀναψυκτικὸν ποτόν, ἐκ τοῦ ὄποιου καὶ αὐτὴ ἡ ἡδία ἐπιειν, χωρὶς νὰ πάθῃ τὸ παφαμικρόν.

Περὶ ἀλλης τινὸς ἀποπείρας φόνου ἀναφέρει ὁ Bernheim τὰ ἔξης: 'Ο διάσημος οὗτος ιατρὸς τῶν νευρικῶν νοσημάτων ἐνέπνευσε διὰ τῆς ὑπνωτιστικῆς ὑποβολῆς εἰς τινα κύριον Κ . . . τὴν ἀπατηλὴν πεποίθησιν, ὅτι παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ δωματίου ἵστατο ἀνθρωπός τις, ὅστις εἶχεν ἐκστομίη προσβλητικωτάτους λόγους κατ' αὐτοῦ τοῦ ὑπνωτισμένου. Εἰς τοῦτον ἔδωκεν ὁ ιατρὸς ἐν ἐγχειρίδιον καὶ τὸν διέταξε νὰ φονεύσῃ τὸν ἀνθρωπόν ἐκεῖνον, ὑπὸ τοῦ δόπιου προσβλήμην. 'Ο ὑπνωτισμένος ὄφρησε πρὸς τὴν θύραν, ἐνέπηξε τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸ θυρόφυλλον καὶ ἐστη κάτωχρος καὶ τρέμων καδ' ὅλα του τὰ μέλη. "Οτε ἤκουσεν ὅτι ἐρχεται ἡ ἀστυνομία, ἐτρόμαξε καὶ φωλόγησε κατὰ τὴν γενομένην δῆθεν ἀνάκρισιν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ὅτι αὐτὸς διέπραξε τὸν φόνον, διότι εἶχε προσβληθῆ ὑπὸ τοῦ φονευθέντος. 'Ερωτηθεὶς ἐπειτα, μήπως παρεκινήθη πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὑπνωτισμένου αὐτὸν ιατροῦ Bernheim, ἔδωκε κατ' ἀρχὰς ἀπάντησιν καταφατικήν, ὅτε ὅμως βραδύτερον ὑπνωτισθεῖς ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ιατροῦ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς εἶχε προτραπῆ πρὸς διάπραξιν τοῦ φόνου, ἀνέκαλεσε τὴν προτέραν του ὄφρογίαν καὶ διεβεβαίου ὅτι ὁ Bernheim οὐδόλως ἐνείχετο εἰς τὸ κακούργημα. "Οτε ἀφυπνίσθη ἐκ τοῦ τεχνητοῦ ὑπνου, πάντα τὰ διατρέξαντα ἐξήλειφθησαν ἐκ τῆς μνήμης του.

'Άλλ' ὁ ὑπνωτιστής ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ ἄλλα μέσα, ἔτι κινδυνωδέστερα τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι περιγραφέντων, ὅπως ἐξασκήσῃ δῆλην αὐτοῦ τὴν ἀπεριόριστον δύναμιν ἐπὶ τοῦ ὑπνωτισμένου.

'Ο ὑπνωτιστής δύναται δηλαδὴ ν' ἀνελίξῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ὑπνωτισμένου οἷαν δήποτε σκηνὴν μὴ συμβάσαν, περιγράφων ἀπλούστατα διὰ λόγων τὰ καδ' ἐκαστα αὐτῆς ὡς συμβεηκότα, ἀν δὲ μετὰ τὴν δημήησιν του διατάξῃ τὸν ὑπνωτισμένον, νὰ ἐνθυμηται καὶ ἐν

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΚΙΒΩΤΙΩΝ.

Έκ της Έλαιογραφίας του Ferdinand Barth.

τῷ μέλλοντι πάσας τὰς περιγραφείσας αὐτῷ λεπτομερείας, τότε ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ὑπνωτισμένου ἔξειλιχθείσης σκηνῆς μένει καὶ ἐν τῇ ἐγρηγόρσει τοσοῦτον ζωηρά, ὥστε ὁ πειραματισθεῖς ἔχει ἀκραδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ πάντα συνέβησαν πραγματικῶς καὶ ὅτι αὐτὸς ὑπῆρχεν αὐτόπτης μάρτυς τῆς σκηνῆς ἐκείνης. Ἐκ τῶν ἐπὶ τούτου γενομένων πειραμάτων ἀναφέρομεν τὰ ἔξης μόνον παραδείγματα: Ὁ Bernheim εἶπε πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπνωτισμένην νεανίαν, «βλέπετε αὐτὸν τὸν κύριον» καὶ ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου παριστάμενόν τινα ιατρόν. «Χθὲς τὸν εἰδετε ἔξω εἰς τὸν δρόμον ἔγῳ συνδιελέγετο μετ' ἄλλων τινῶν κυρίων. Ὅτε διέβητε πλησίον του, σᾶς ἐκτύπησε μὲ τὴν ράβδον καὶ σᾶς ἐλίστευσε. Διηγήθητε μοι τώρα τὰ συμβάντα λεπτομερέστερον». Ὁ ὑπνωτισθεῖς ἤρχισεν ἦδη νὰ διηγῆται λεπτομερῶς τὰ καθέκαστα, ὅρισας τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς σκηνῆς, ἢν ἐθεώρει μετὰ πληρεστάτης πεποιθήσεως ὡς πραγματικῶς συμβάσαν. Ἀλλὰ καὶ βραδύτερον, ὅτε ὁ Bernheim τῷ εἶπεν ὅτι ἡ σκηνὴ ἐκείνη δὲν συνέβη ἀλλὰ διηγέρθη ἐν τῇ φαντασίᾳ του διὰ τῆς ὑπνωτιστικῆς ὑποβολῆς, ὁ νεανίας ἐπέρενε σταθερῶς εἰς τὸν ισχυρισμόν του καὶ διεβεβαίου, καὶ ἐν ἐγρηγόρσει ἔτι διατελῶν, ὅτι πράγματι προσεβλήθη καὶ ἐληστεύθη ὑπὸ τοῦ ιατροῦ ἐκείνου.

Οροιόν τι ἀναφέρει ὁ αὐτὸς καθηγητὴς Bernheim περὶ τίνος νεάνιδος ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπνωτισθείσης ἐν τῷ νοσοκομείῳ. «Τί ἔριδας εἴχετε χθὲς μὲ τὴν σύντροφόν σας καὶ διατί τὴν ἐκτυπήσετε μὲ τὸ ράβδον τὸ κεφάλι;» ἱράτησεν ὁ ιατρὸς τὴν νεάνιδα ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς συντρόφου της. Κατ' ἀρχὰς ἡ ὑπνωτισθεῖσα ἐφάνη ἐκπληκτος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἤρχισε νὰ διηγῆται λεπτομερῶς τὰ καθέκαστα τῆς ἔριδος καὶ τοῦ διαπληκτισμοῦ των. Ἡ σύντροφος αὐτῆς κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς ἀγανακτήσεως διὰ τὰ ψεύδη ἐκεῖνα, ἀλλ' ὁ Bernheim διέτοξεν αὐτὴν ν' ἀναμνησθῇ τὰ συμβάντα καὶ νὰ ὄμολογησῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τῆς ὑπνωτιστικῆς ὑποβολῆς, ὡμολόγησε καὶ αὐτή ὅτι πράγματι περιῆλθον εἰς ἕριδα, τῆς ὀποίας ἀμέσως ἤρχισε νὰ περιγράψῃ ἐκ τῆς ίδιας φαντασίας τὰ αἴτια καὶ τὰς λεπτομερείας. Καὶ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Bernheim, ὅτι αἱ ὄμολογίαι των ἐκείναι προήρχοντο ἐκ τῆς ὑπνωτιστικῆς ὑποβολῆς, ἀμφότεραι αἱ νεάνιδες ἐπέμενον εἰς τοὺς ισχυρισμούς των μετ' ἀκραδάντου πεποιθήσεως.

Μέχρις ἐσχάτων ἐπιστεύετο, ὅτι ἡ ὑπνώτισις τότε μόνον εἶνε δυνατή, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ πληρεστάτη συγκατάθεσις τοῦ πειραματιζομένου. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἔξοχωτάτων ἐρευνητῶν τῶν μυστηριωδῶν τούτων φαινομένων τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἡ συγκατάθεσις αὗτη δὲν εἶνε ἀπαραίτητος ὅρος πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὑπνωτισεως. Ὁ Liégeois κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων νὰ ὑπνωτίσῃ διάφορα πρόσωπα ἐν ἀγνοίᾳ των καὶ νὰ τοῖς δώσῃ διαταγάς, αἵτινες ἔξετελέσθησαν μετὰ πάσης ἀκριβείας, φρονεῖ δὲ ὅτι ὁ ἀσυνειδήτος ὑπνωτιστής δύναται νὰ κάμη κατάχρησιν τῆς δυνάμεως του ταύτης ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ, ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν τῷ γενοδοχείῳ, ἐν τῇ αἰδούσῃ, ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ κτλ., ὅταν τύχῃ προσώπων ἐπιδεκτικῶν καὶ εὐαισθήτων πρὸς τὴν ὑπνωτιστικὴν ἐπίδρασιν.

Ἐνῷ ἀφ' ἐνός, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, οἱ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ὑπνωτιστικῶν πειραμάτων κίνδυνοι δύνανται νὰ προέλθωσιν διὰ τῆς ἀσυνειδησίας τοῦ ὑπνωτιστοῦ, παρακινόντος τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ πειραματισθέντας πρὸς πράξεις ἐγκληματικάς, διανοίγεται ἀφ' ἐτέρου εὐρύ στάδιον εἰς τοὺς ἄλλους κακούργους, οἵτινες δύνανται νὰ δικαιολογῶσι τὰ κακούργηματά των προφασιζόμενοι ὅτι διέπραξαν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἀκαταγάνιστον ἐπίδρασιν ὑπνωτιστικῆς τινος ὑποβολῆς. Καὶ πράγματι κατά τινας νεωτέρας εἰδῆσεις γαλλικῶν ἐφημερίδων, εὑρέθησαν ἐγκληματίαι οἵτινες ἐξήτασαν διὰ τοιούτων ισχυρισμῶν ν' ἀπορρίψωσιν ἀφ' ἐσωτῶν τὴν εὐθύνην τῶν ἐγκληματικῶν των πράξεων. Παραπηρητέον δὲ ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις δυσκόλως δύναται νὰ διαγνωσθῇ ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τῆς ὑποκρισίας καὶ προσποήσεως. Κατὰ τὴν ιδίαν του ὄρολογίαν ὁ Hansen, δστις εἰς τὰς διαφόρους ὑπνωτιστικὰς παραστάσεις καὶ ἐπιδείξεις του ὑπνώτισεν ἐν συνόλῳ ὑπὲρ τὰς 100,000 ἀνθρώπων, δὲν ἦτο πάντοτε εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὴν ὑποκρισίαν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ πειραματιζομένων ὡς τοιαύτην, αἱ δὲ μαρτυρίαι πολλῶν εἰδημόνων συμφωνοῦσι πληρέστατα πρὸς τὴν ὄμολογίαν ταύτην τοῦ Hansen.

Σκοπίμως παρεσιωπήσαμεν ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν ἀνατέρω πάντα τὰ περιστατικά ἐκεῖνα, ἀτινα εἰναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑπνωτιστικῶν πειραμάτων, περιορισθέντες μόνον εἰς τὸ νὰ ἔξαρωμεν τοὺς ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ ὑπὸ ἀκλήτων ἡ ἀσυνειδήτων ιατρῶν δυναμένους νὰ προέλθωσι κινδύνους.

ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑ.

Υπὸ B. BJÖRNSEN.

(Τέλος.)

Αλλὰ τὸ αἰνιγμα τούτο δὲν ἤδυνατο πλέον ποτὲ νὰ λυθῇ. Ἡ Άστα ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε ἔζηση καὶ ἀναπτυχθῆ ἐν Ἀμερικῇ. Ἐκεῖνην ἤρχετο, ὅτε τὰ δύο πλοῖα συνεκρούσθησαν. Ποῦ λοιπὸν ἤδυνατο ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐρεύνας του; Ἐκ ποίου μέρους τῆς Νορβηγίας κατήγετο ἡ Άστα; — Δὲν τὸ ἤξενυρεν ἀκριβῶς, δὲν ἦτο οὔτε κἀντα βέβαιος ἀν ἡ Άστα ἔξηκολούνησε νὰ φέρῃ τὸ ἀληθὲς οἰκογενειακόν της ὄνομα. Καὶ ὁ ξένος ναύτης; Ναί! ποῦ νὰ τὸν εὕρῃ; Καὶ τὴν ἐγνώριζεν ὅρα γε ἐκείνος ἡ ἐγνωρίζετο μόνον ὑπὲρ αὐτῆς;

Ο Βότολφ εἶχεν ἀπατηθῆ. Μία ἔνοχος γυνή, ἀνήσυχοντο πράγματι μετάνοιαν, θὰ ἀνεκούφιζετο ἐξομολογουμένη ἐνώπιον τοῦ συζύγου της, ἀν δὲ δὲν ἤσυχοντο μετάνοιαν, θὰ ἐξήτει ὑπεκφυγάς. Ἄλλ' ἡ Άστα παρεδόθη εἰς τὸν θάνατον, ὅτε ἐκείνος ἐπέμεινεν ὑπὲρ τὸ δέον νὰ μάθῃ τὸ μυστικόν της. Τοιοῦτο θάρρος δὲν ἔχει ἡ ἔνοχος γυνή. Καὶ διατί ὅχι; Μήπως ἡ ὄμολογία ἐνίστε δὲν ἀπατεῖ περισσότερον θάρρος; Ναι ἀλλὰ τὸ θάρρος τῆς ὄμολογίας δὲν ἔλειπεν εἰς τὴν Άσταν, διότι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡμολόγησεν ὅτι ὑπῆρχε κάτι τι,